

[Foss.]

afsluttede krig, dels fra en ny krig. I den skrivelse, der er kommet fra Foreningen af danske Søassurandører, understreges den forskel ikke, og det er vanskeligt at se, om de bemærkninger, der gøres, er mere almindeligt møntede på begge tilfælde. Der er i hvert fald ikke gjort nogen forskel. Hvad nu angår risikoen fra den afsluttede krig, er denne i virkeligheden allerede således begrænset, at det er muligt at overse den, hvilket også giver sig udtryk i, at private selskaber i andre lande tegner forsikring mod denne fare. Anderledes med forsikringen mod farerne under en kommende krig. Her vil det ikke være muligt at overse risikoen, og en almindelig forsikring ville derfor blive altfor dyr. Det er rimeligt, at i tilfælde af en ny krig må hele det danske samfund stå solidarisk, og staten må derfor træde til; således som den gjorde under den sidste krig. Jeg er for mit vedkommende fanatisk tilhænger af, at staten ikke skal påtage sig opgaver, som de private erhverv selv kan løse, og derfor ville jeg have foretrukket, at forsikringsselskaberne havde overtaget den opgave at forsikre mod risiko fra den afsluttede krig, medens spørgsmålet vedrørende en ny krig burde være ordnet ved en slags beredskabslovgivning.

Der kunne forøvrigt have været tale om en forskelsbehandling for skibe og for varer. Der er jo den forskel på de to love, at forsikringen for skibe er obligatorisk, medens der ikke er tvungen forsikring for varer. Jeg ved ikke, om forsikringsselskabernes stilling er dikteret af mangel på interesse for privatforsikring som princip, eller om den skyldes, at selskaberne ved, hvilken ordning de har nu, men føler sig usikre overfor en anden måde at ordne tingene på, altså at forsikringsselskaberne ikke har lyst til at prøve en ny ordning og i den henseende altså er mere konservative end jeg. Men som jeg allerede har sagt, mit parti bøjer sig for sagkundskaben; der er kun et og andet, som vi gerne vil have oplyst i et kommende udvalg, men iøvrigt tilsiger vi hurtigt og velvillig behandling af de to forelagte lovforslag.

Gudiksen: Lovforslaget om krigsforsikring for skibe kan vi fra vort partis side tiltræde. Loven foreslås forlænget til udgangen af 1951. Vi finder det også ønskeligt, at vi igen kommer tilbage til, at forsikringsselskaberne kan tage sagen op. Der er jo fra alle autoriteters side sagt, at vi ikke kan undvære krigsforsikringen, og det retter

vi os efter. Vi ved, at der er gjort op for skibene fra England, vi ved, at der er gjort op for skibene fra Amerika og fra Frankrig, og der er vist eet skib tilbage fra Japan, som der ikke er gjort op for endnu, og herefter konstateres det, at der er et tab på ca. 55 mill. kr. Nu går forsikringerne tilbage til det gamle selskab igen; de 55 mill. kr., der er tilbage, bliver suppleret med 27½ mill. kr. — således forstod jeg lovforslaget —, og dermed skal den gamle forsikring køre videre; det anses for forsvarligt. Den ordning, som er indeholdt i lovforslaget, er anbefalet af de handlende, industrien og bankerne, og jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslaget. Det andet lovforslag om forsikring af varer kan jeg også på mit partis vegne anbefale.

Socialministeren (Strøm): På handelsministerens vegne takker jeg også for den venlige modtagelse, disse to lovforslag har fået. Det er klart, at min kollega er til rådighed med de oplysninger, det er muligt at give i det udvalg, som påtænkes nedsat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Dernæst foretoges:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse af lov nr. 184 af 4. maj 1939 om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 4239. fremsættelsen i tidenden sp. 748).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Erik Jacobsen: Jeg tillader mig at foreslå, at de to lovforslag henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.